

Nr 411

Av herr Andersson, Alvar, och herr Karlsson, Fritiof, om beaktande av vissa synpunkter beträffande egnahemsbebyggelsen på landsbygden.

Kommunikationerna har under senare tid utvecklats mycket hastigt. Bilismen har möjliggjort, att landsbygdens och de mindre tätorternas folk snabbt och bekvämt kan förflytta sig till städer och andra tätorter. Avståndet kan i stor utsträckning sägas ha övervunnits. Det kan förutsättas, att denna utveckling kommer att fortsätta. I allt större utsträckning får människor i olika yrkesgrupper möjligheter att skaffa sig bil.

Det måste ur såväl individens som samhällets synpunkt vara önskvärt, att den pågående koncentrationen av bebyggelsen till några få stortätorter hejdas. För individen måste det sägas vara mest tillfredsställande, om han får bo på landsbygden eller i en mindre tätort. Den egnahemsbebyggelse, som kännetecknar nämnda typer av vårt samhälle, ger otvivelaktigt de största möjligheterna till trivsel. Med den utveckling, som främst genom bilismen följt och kan beräknas följa i framtiden, måste det hållas för sannolikt, att möjligheterna för befolkningen att tillgodogöra sig egnahems- och landsbygdsbebyggelsens fördelar väsentligt kommer att ökas. Man bör tänka sig, att det i framtiden i betydligt större utsträckning än nu blir så, att människorna vill och kan bo i egnahem på landsbygden och i de mindre tätorterna. Med de kommunikationsmöjligheter, som vi har att räkna med, torde det icke bli några svårigheter för dem att dagligen resa till en arbetsplats, som är belägen på flera mils avstånd, kanske i en stad eller annan tätort.

För den framtida bostadspolitikerna bör därför redan nu den riktlinjen fastläggas, att egnahemsbebyggelsen på landsbygden och i de mindre tätorterna främjas i så stor utsträckning som möjligt. Statsrådet och chefen för socialdepartementet har i december 1955 tillsatt en utredning för prövning av vissa bostadspolitiska frågor. Härmed avses en allmän omprövning av den statliga bostadslånegivningen. Enligt direktiven för utredningen bör ekonomiska insatser från samhällets sida av generell natur i framtiden icke förekomma i så stor utsträckning som tidigare. Vi delar denna uppfattning. Men då enligt vår mening egnahemsbebyggelsen särskilt bör främjas, bör det dock vara angeläget att tillse, att denna bebyggelse kan få så goda villkor som möjligt. Det synes oss vara riktigt, att samhället lägger tyngdpunkten av sitt bostadspolitiska stöd i åtgärder, som främjar detta syfte. Önskvärt är, att ifrågasvarande utredning beaktar dessa synpunkter.

Produktionen av egnahem drager nu förhållandevis mycket stora kostnader. Ofta förekommer det, att personer av denna anledning icke ser sig

i stånd att bygga det egnahem, som de önskat. Angeläget är, att byggnadskostnaderna kan sänkas, så att de kommer i rimligare proportion till folkets ekonomiska bärkraft. Det synes oss lämpligt, att ifrågavarande utredning även prövar, vilka åtgärder som ur samhällets synpunkt skulle kunna vidtagas till nedpressande av byggnadskostnaderna, särskilt då för egnahemmens vidkommande.

Med anledning av vad som ovan har anförts får vi hemställa,
att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t
anhålla att i motionen anförda synpunkter beträffande egnahemsbebyggelsen må beaktas under pågående utredning av vissa bostadspolitiska frågor.

Stockholm den 26 januari 1956

Alvar Andersson

Fritiof Karlsson